

Љетопис: ПВО и РВ током НАТО агресије

На данашњи дан, 26. марта 1999. године у ваздушном дуелу два југословенска “мига 29” против 24 авиона НАТО-а, погинуо је пилот мајор Зоран Радосављевић, прва жртва међу југословенским пилотима од почетка бомбардовања Савезне Републике Југославије.

Учесници рата 1999. године, током НАТО бомбардовања СР Југославије, говоре о ПВО дејствима Војске Југославије и дејствима НАТО авијације по њима. Говори се о успјесима наше ПВО, о обореним НАТО авионима, Ф 16 и Ф 117, о варкама и триковима којима су се користили да преваре и надмудре НАТО авијацију и савремено наоружање да би умањили своје губитке. На почетку бомбардовања главне мете НАТО-а били су радар и аеродроми. Напади су махом ишли из праваца Македоније и Мађарске, а аеродроми су уништавани методом тепих бомбардовања. НАТО је уништио оне радаре који су били понуђени да буду уништени. Упркос жестокиим нападима јединице нашег ваздухопловства и ПВО-а нијесу имале великих губитака, због

сналажљивости и срчаности особља и официрског кадра. Опрема наших ПВО јединица била је прилично застарјела. Надмоћ НАТО-а била је апсолутна, аутоматски су гађани наши ПВО и радарски системи откривањем радарског зрачења, тако да наши радари нијесу смјели бити укључени дуже од 20 секунди.

Дана 28. марта 1999. године радарске јединице су почеле да прате авион малог радарског одраза. Војска Југославије имала је једну техничку иновацију која је омогућавала лакше откривање авиона стелт технологије, и када је ПВО укључила радар примијећени су бројни циљеви, тако да је праћен авион Ф-117а. Лансиране су ракете које су погодиле циљ, и обориле амерички авион Ф-117а, први пут у свијету, који је пао у село Буђановци. Оборен је на висини од 8 км. Обарање овог авиона постала је свјетска вијест број 1! Дјелови авиона су разграбљени као сувенири а остатак је смјештен у Музеј ваздухопловства.

Наше ПВО јединице стално су биле у покрету, мијењајући положаје, и показале су велику креативност у завањавању непријатеља. Сваки напуштен положај је маскиран као активан, а НАТО је често гађао напуштене положаје. Балвани су обликовани и фарбани у облику ракета, и намјерно лоше маскирани, прављени су лажни мостови преко Дрима, коју су стално гађани, обични мотокултиватори су паљени и остављани далеко од положаја, па их је НАТО гађао термовизијски навођеним ракетама, постојали су и имитатори радарског зрачења, мали предајници који су зрачили на фреквенцијама српских радара који су постављани на одређеним тачкама, а НАТО их је упорно гађао, а често су коришћене и микроталасне пећнице јер је њихово зрачење слично зрачењу радара. Однос војних снага НАТО према Војсци Југославије био је пред почетак агресије 600 према 1, а ВЈ је заостајала технолошки најмање 30 година. Процјена НАТО команданата била је да ће СР Југославија и Србија капитулирати послје неколико дана. НАТО је планирао копнену офанзиву на “спрженој земљи”, пошто уништи ПВО. Међутим, ни послје 78 дана нијесу се “стекли услови” за то. И тада је двије трећине оружја било спремно за борбу и више од 99 одсто мобилисаног људства. Они нијесу могли да схвате како је СР Југославија уопште дрзнула да одбије капитулацију у Рамбујеу и не дозволи да НАТО ушета у Србију. Војници су уз помоћ цивилних стручњака и грађана масовно производили лажне топове, тенкове, камионе, па чак и куће, утврђења и мостове! Послје безброј протраћених пројектила и НАТО летачи су постајали сумњичави. Уз макете топова и борбених возила постављане су лутке из излога обучене у војне униформе. Поред свих писта били су и пасивни радарски рефлектори који нијесу варали пилоте, али су слуђивали њихове “паметне” ракете које су

јуриле право на троуглове од лима искривљене тако да дјелују као огледало за радар. Око 99 одсто НАТО “паметних” бомби експлодирало је на пасивним радарским рефлекторима и макетама. НАТО је током агресије уништио или оштетио 1.026 цивилних објеката. Потпуно је разорио 7 индустријских и привредних објеката, 11 енергетских постројења, 38 мостова, 28 радио и ТВ-репетитора, 470 км путева и 595 км пруга. Оштећено је 19 болница, 20 домова здравља, 18 дјечјих вртића, 69 основних и средњих школа, 29 манастира и 35 цркава. Агресори су имали 743,8 милиона становника и државни буџет од 3.312 милијарди долара, а СРЈ 11,5 милиона становника и буџет од 3,85 милиона долара. НАТО је агресију започео са 464 летелице, а завршио са 1.040. Оне су лансирале више од 400.000 пројектила, а СРЈ је гађана и са 1.000 крстарећих ракета. Укупна маса ових убојних средстава је око 22.000 тона. НАТО је убио око 2.000 и ранио око 10.000 цивила.

mitropolija.com